Dosarul nr. 2-7801/25 (2-25050168-12-2-11042025)

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII

04 martie 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău sediul Centru
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandru Mardari
Grefier Andrei Hristiniuc

cu participarea reclamantei *****, reprezentantei reclamantei avocata Aurelia Grigoriu, reprezentantului pârâtului ***** avocat Grigore Popa

examinând în şedinţă de judecată publică, în sediul instanţei, acţiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către ***** privind încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori

C O N S T A T Ă:

Argumentele participanților la proces
Circumstanțele invocate de partea reclamantă

1. La data de 09 aprilie 2025 reclamanta ***** a depus o cerere de chemare în judecată către ***** privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.
2. În motivarea acțiunii a invocat că reclamanta, *****, se află în căsătorie cu pârâtul, *****, din data de*****, căsătoria fiind înregistrată la Oficiul Stării Civile mun. Chișinău, Republica Moldova, sub nr. 51. Acest fapt se confirmă prin Certificatul de căsătorie seria CS-V nr. 1432373, eliberat la data de *****.
3. Din căsătorie s-au născut doi copii minori gemeni, ***** și *****, la data de *****.
4. În prezent și în mod permanent, copiii minori locuiesc împreună cu reclamanta la adresa: *****, beneficiind de condiții de trai adecvate vârstei și necesităților lor individuale, care asigură o dezvoltare armonioasă și corespunzătoare.

5. Reclamanta suportă din surse financiare proprii toate cheltuielile necesare pentru întreținerea, îngrijirea, creșterea și educarea copiilor minori, inclusiv cheltuielile aferente alimentației, îmbrăcămintei, activităților recreative, serviciilor medicale și instruirii educaționale.
6. În considerarea interesului superior al copiilor minori, reclamanta urmărește menținerea continuității condițiilor de viață și educație ale acestora într-un mediu sigur, stabil, echilibrat și lipsit de violență, favorabil dezvoltării armonioase a personalității lor, prin promovarea valorilor morale și sociale sănătoase.
7. Începând cu anul 2024, pârâtul a manifestat o atitudine iresponsabilă față de familie și față de obligațiile sale parentale. Acesta a lipsit frecvent de la domiciliul familial pentru perioade îndelungate, fără motive justificate, și a întreținut relații de concubinaj cu o altă persoană. Din luna august 2024, pârâtul nu mai locuiește împreună cu familia, motivul fiind relația de concubinaj cu o altă persoană.
8. În ultimele luni, reclamanta nu dispune de un loc de muncă stabil, însă depune eforturi constante pentru a asigura mijloacele financiare necesare întreținerii copiilor și menținerii unui nivel de trai corespunzător pentru aceștia.
9. Din momentul în care a început să locuiască separat și să întrețină o altă gospodărie familială, pârâtul a redus semnificativ contribuția financiară destinată întreținerii copiilor minori, limitând-o la un nivel insuficient pentru acoperirea necesităților acestora și pentru menținerea condițiilor de trai cu care copiii erau obișnuiți.
10. În ceea ce privește interesul superior al copiilor, reclamanta consideră că lipsa implicării pârâtului în viața acestora, neasigurarea sprijinului emoțional necesar, neparticiparea la procesul de creștere și educare, precum și comportamentul său caracterizat prin instabilitate și iresponsabilitate, nu corespund intereselor copiilor și afectează dezvoltarea lor normală.
11. Totodată, trebuie avut în vedere faptul că minorii sunt integrați într-un mediu educațional și social stabil. Aceștia își desfășoară studiile la un liceu moldo-turc, manifestă interes sporit pentru matematică, disciplină care necesită pregătire suplimentară, și practică în mod regulat fotbalul în cadrul unei academii sportive.
12. Pe de altă parte, reclamanta își dedică integral timpul, atenția și resursele necesare creșterii și educării copiilor minori, cunoscând particularitățile și necesitățile individuale ale fiecăruia dintre aceștia, în funcție de vârstă, starea de sănătate și nivelul de dezvoltare.
13. Creșterea și întreținerea gemenilor presupun cheltuieli considerabil mai mari comparativ cu cele aferente unui singur copil. Necesitățile acestora trebuie satisfăcute în mod egal, inclusiv în ceea ce privește îmbrăcămintea,

încălțămintea, rechizitele școlare, activitățile extracurriculare și alte bunuri de strictă necesitate. Totodată, educarea și dezvoltarea lor implică nu doar costuri materiale sporite, ci și un volum dublu de atenție, afecțiune, implicare și responsabilitate parentală.

14. Referitor la situația materială a pârâtului, reclamanta deține informații potrivit cărora acesta este asociat unic și administrator al ***** din anul 2017, precum și asociat cu o cotă de participare de 50% în cadrul *****, fiind administrator al acestei societăți din data de 16 ianuarie 2019 până în prezent. Cu toate acestea, reclamanta nu cunoaște venitul lunar real al pârâtului, fapt ce justifică solicitarea stabilirii pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă.
15. Reclamanta a rămas fără surse stabile de venit ca urmare a unei concedieri pe care o consideră ilegală, litigiul respectiv fiind în prezent pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.
16. Veniturile actuale ale reclamantei sunt insuficiente pentru acoperirea tuturor cheltuielilor necesare creșterii și dezvoltării corespunzătoare a copiilor minori, inclusiv pentru achitarea serviciilor comunale, alimentației, îmbrăcămintei, rechizitelor școlare, serviciilor medicale, activităților sportive, cheltuielilor educaționale, accesului la internet și activităților recreative desfășurate în timpul vacanțelor.
17. De asemenea, începând cu anul școlar curent, copiii urmează programe aprofundate de studiere a matematicii, ceea ce implică costuri suplimentare pentru pregătirea academică, transport, materiale didactice și participarea la diverse activități organizate de instituția de învățământ.
18. Cheltuielile lunare și sezoniere necesare întreținerii copiilor includ, fără a se limita la: procurarea îmbrăcămintei și încălțămintei adecvate sezonului, echipamentului sportiv, rechizitelor școlare, alimentației zilnice, produselor de igienă, tratamentelor medicale și activităților extracurriculare. Valoarea cumulată a acestor cheltuieli este considerabilă și depășește posibilitățile financiare actuale ale reclamantei.
19. În aceste circumstanțe, reclamanta apreciază că stabilirea unei pensii de întreținere în cuantum de 14.000 lei lunar pentru fiecare copil minor, respectiv 28.000 lei lunar pentru ambii copii, este justificată prin necesitățile reale ale acestora și prin obligația legală a ambilor părinți de a contribui în mod echitabil la creșterea, educarea și dezvoltarea copiilor lor minori.
20. Astfel reieșind din cele expuse reclamanta solicită încasarea din contul pârâtului a sumei de 28.000 lei lunar pentru ambii copii.
21. Ulterior, reclamanta *****, prin reprezentant - avocat Aurelia Grigoriu, în cadrul examinării cauzei civile privind încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori ***** și *****, în temeiul art. 60 alin. (2), art. 166 și art. 171 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, a formulat o cerere de concretizare

și majorare a pretențiilor.

22. Potrivit art. 60 alin. (2) CPC RM, reclamantul are dreptul să modifice temeiul sau obiectul acțiunii, să mărească sau să micșoreze cuantumul pretențiilor până la pronunțarea hotărârii. în exercitarea acestui drept procesual, reclamanta concretizează expres cuantumul pensiei de întreținere solicitate.
23. Astfel, se solicită stabilirea pensiei de întreținere în mărime de 14 000 paisprezece mii) lei lunar pentru fiecare copil minor, respectiv în cuantum total de 28 000 (douăzeci și opt mii) lei lunar, cu încasarea acesteia începând cu data înaintării acțiunii în instanță si până la atingerea majoratului copiilor - data de 09.10.2032.
24. Necesitatea stabilirii pensiei într-o sumă bănească fixă este determinată de prevederile art. 76 alin. (1) Codul familiei al Republicii Moldova, potrivit căruia instanța poate stabili pensia de întreținere într-o sumă fixă în cazul în care părintele obligat la întreținere are venituri neregulate, fluctuabile ori când încasarea pensiei în cote procentuale este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți. în cauza dată, veniturile reale ale pârâtului nu sunt pe deplin transparente, iar situația sa patrimonială indică o capacitate materială superioară celei declarate formal. Aplicarea exclusivă a mecanismului prevăzut de art. 75 Codul familiei ar conduce la stabilirea unei pensii disproporționat de mici și ar prejudicia interesele copiilor.
25. Conform art. 76 alin. (2) Codul familiei, cuantumul sumei fixe se determină ținând cont de starea materială și familială a părților, precum și de alte circumstanțe importante, cu păstrarea, dacă este posibil, a nivelului anterior de asigurare materială a copilului. Copiii părților sunt gemeni, ceea ce presupune cheltuieli constante duble pentru alimentație, îmbrăcăminte, servicii medicale, activități educaționale și extracurriculare, transport și alte necesități zilnice. Stabilirea unei pensii în cuantumul solicitat este necesară pentru menținerea nivelului de trai anterior și pentru garantarea dezvoltării armonioase a acestora.
26. Totodată, în temeiul art. 74 Codul familiei al Republicii Moldova, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii și să contribuie la dezvoltarea lor fizică, intelectuală și profesională. Reieșind din această obligație legală și din principiul interesului superior al copilului consacrat de art. 18 și art. 27 din Convenția ONU privind drepturile copilului, reclamanta solicită ca instanța să prevadă în dispozitivul hotărârii obligarea pârâtului la continuarea achitării pensiei de întreținere și după atingerea vârstei de 18 ani, în cazul în care copiii își vor continua studiile cu frecvență la zi, până la finalizarea studiilor superioare în cadrul unei instituții de învățământ superior acreditate, întrucât pe perioada formării profesionale aceștia nu vor dispune de mijloace proprii suficiente pentru întreținere.
27. Educația universitară constituie o etapă firească a dezvoltării și integrării

profesionale, iar sprijinul material al părinților este indispensabil în această perioadă, obligația de întreținere subzistând atât timp cât copilul își continuă efectiv studiile și necesită sprijin material.

28. Astfel, reieșind din cele expuse reclamanta solicită stabilirea pensiei de întreținere în cuantumul indicat, în suma fixă pentru *****, data nașterii 09.10.2014 - 14 000 lei/lunar și pentru *****, data nașterii 09.10.2014 - 14 000 lei/lunar, total în mărime de 28 000 lei lunar, cu încasarea acesteia începând cu data înaintării acțiunii, precum și să dispună continuarea obligației de întreținere până la finalizarea studiilor superioare ale copiilor, în condițiile legii.

Circumstanțele invocate de partea pârâtă

29. În motivarea referinței pârâtul a motivat că, în luna aprilie 2025, reclamanta ***** a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului *****, solicitând încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori ***** și *****, născuți la 09.10.2014, în cuantum de 14.000 lei lunar pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
30. Reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 76 din Codul familiei al Republicii Moldova.
31. În urma examinării cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, pârâtul apreciază că pretențiile formulate sunt neîntemeiate, din următoarele considerente.
32. Contrar celor afirmate de reclamantă, pârâtul nu mai deține calitatea de asociat al *****. Din cauza lipsei de rentabilitate economică, societatea a fost radiată din Registrul de stat al persoanelor juridice la data de 10.06.2025. Ulterior, la data de 04.07.2025, a fost radiată și societatea *****. Copiile deciziilor de radiere se anexează.
33. Începând cu data de 02.01.2025, pârâtul este angajat în funcția de director executiv al *****, cu program de muncă parțial și un salariu brut de 3.000 lei lunar. La momentul actual, acesta nu deține alte surse de venit.
34. Totodată, reclamanta formulează afirmații contradictorii referitoare la propria situație financiară. Astfel, pe de o parte, susține că nu dispune de un loc de muncă stabil și depune eforturi pentru a asigura întreținerea copiilor, iar pe de altă parte afirmă că a rămas fără surse financiare ca urmare a concedierii sale pretins ilegale din data de 21.06.2024.
35. De asemenea, urmează a fi reținut că reclamanta locuiește împreună cu cei doi copii minori în imobilul situat în *****, bun aflat în proprietatea comună a părților.
36. Mai mult, din informațiile disponibile din surse publice rezultă că reclamanta activează în calitate de medic urolog, cu program de muncă parțial, în cadrul ***** și al *****. Cu toate acestea, reclamanta a omis să informeze instanța

despre aceste venituri și raporturi de muncă.

37. În ceea ce privește cheltuielile invocate pentru întreținerea copiilor, pârâtul consideră că acestea sunt exagerate, nejustificate și au caracter pur declarativ, nefiind susținute prin probe suficiente și concludente.
38. În primul rând, reclamanta a indicat sume globale și cumulative, fără o defalcare lunară clară, deși pensia de întreținere se stabilește și se achită lunar. O asemenea prezentare face imposibilă verificarea caracterului constant, necesar și rezonabil al fiecărei cheltuieli.
39. În al doilea rând, o parte semnificativă dintre sumele invocate nu reprezintă cheltuieli curente și indispensabile întreținerii copiilor, ci costuri ocazionale sau facultative, precum: cheltuieli sezoniere pentru îmbrăcăminte și echipamente sportive; excursii și activități recreative; produse și accesorii achiziționate fără o periodicitate clară; sume indicate generic pentru produse alimentare, fără documente justificative suficiente.
40. Totodată, cheltuielile pretinse pentru îmbrăcăminte și încălțăminte sunt disproporționate și nu reflectă necesitățile reale ale copiilor ori nivelul de trai existent anterior separării părinților. În plus, multe dintre bunurile indicate pot fi procurate la costuri semnificativ mai reduse, fără a afecta bunăstarea copiilor.
41. Prin urmare, aceste cheltuieli nu pot fi avute integral în vedere la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, întrucât nu sunt pe deplin justificate, necesare și proporționale cu posibilitățile financiare ale ambilor părinți.
42. Mai mult, reclamanta include în cuantumul pretins și cheltuieli care țin de gospodăria familială în ansamblu sau de necesitățile sale personale, precum produse alimentare pentru întreaga familie, servicii comunale și servicii de internet, fără a demonstra partea efectiv atribuită copiilor minori.
43. Pârâtul subliniază că participă în continuare la întreținerea copiilor și își manifestă disponibilitatea de a contribui în mod constant și proporțional cu posibilitățile sale financiare reale.
44. În lipsa unor dovezi obiective și a unei justificări economice clare, cuantumul solicitat de reclamantă nu poate constitui temei pentru stabilirea pensiei de întreținere în mărimea pretinsă.
45. De asemenea, trebuie avut în vedere faptul că pârâtul a contribuit substanțial la asigurarea condițiilor materiale ale copiilor și prin transmiterea unor bunuri imobile în beneficiul reclamantei.
46. Astfel, după separarea părților, pârâtul a donat reclamantei cota sa de 1/2 din terenul situat în *****, cu suprafața totală de 0,043 ha, teren pe care este amplasată locuința în care reclamanta trăiește împreună cu copiii. Valoarea acestei cote reprezintă un aport patrimonial considerabil, de ordinul zecilor de mii de euro.
47. Totodată, la data de 01.10.2025, pârâtul a transmis reclamantei și cotele-părți

deținute în două terenuri agricole situate în extravilanul orașului Durlești, fiecare având suprafața de 0,048 ha.

48. Aceste transferuri patrimoniale constituie o contribuție reală și semnificativă la asigurarea condițiilor materiale de trai ale copiilor și reprezintă circumstanțe importante care trebuie avute în vedere la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere.
49. Potrivit datelor oficiale ale Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7 și 17 ani, în mediul urban, a constituit în anul 2024 suma de 3.686,20 lei lunar. Prin urmare, contribuția minimă a unui părinte, raportată la prevederile art. 108 din Codul familiei, ar reprezenta aproximativ 1.843,10 lei lunar pentru fiecare copil.
50. Cu toate acestea, deși dispune de venituri modeste, pârâtul își exprimă disponibilitatea de a achita suma de 3.500 lei lunar pentru fiecare copil, respectiv 7.000 lei lunar în total, cuantum care depășește semnificativ minimul prevăzut de lege și reflectă buna sa credință și responsabilitatea parentală.
51. Totodată menționează pârâtul că, ulterior depunerii cererii de chemare în judecată și a referinței, reclamanta a prezentat un volum considerabil de înscrisuri, pretinzând că acestea justifică cheltuieli totale de 1.027.044,83 lei pentru perioada octombrie 2024 – octombrie 2025.
52. În opinia pârâtului, majoritatea acestor înscrisuri nu demonstrează în mod concludent cheltuieli efectuate exclusiv în interesul copiilor minori.
53. O parte dintre documente sunt incomplete, ilizibile sau nu permit identificarea bunului ori serviciului achiziționat. De asemenea, multe dintre cheltuielile indicate se referă la: carburanți și întreținerea automobilului; polițe de asigurare auto; telefonie mobilă; produse cosmetice și articole vestimentare pentru adulți; bunuri de uz casnic; obligații fiscale personale; vacanțe și deplasări în străinătate; excursii, activități recreative și alte cheltuieli facultative.
54. Totodată, printre înscrisuri se regăsesc cheltuieli fără legătură cu întreținerea copiilor, inclusiv hrană pentru animale de companie, produse decorative, servicii de curățare a covoarelor, produse din tutun și băuturi alcoolice.
55. În aceste condiții, pârâtul consideră că documentele prezentate nu demonstrează existența unor cheltuieli necesare, constante și proporționale pentru întreținerea copiilor și nu pot justifica stabilirea unei pensii alimentare în cuantumul solicitat.
56. Față de cele expuse, pârâtul solicită instanței să aprecieze în mod critic probele administrate, să excludă cheltuielile personale, opționale, nejustificate sau insuficient probate și să stabilească pensia de întreținere într-un cuantum rezonabil, proporțional cu necesitățile reale ale copiilor și cu posibilitățile financiare efective ale ambilor părinți.
57. În consecință, se solicită respingerea cererii de chemare în judecată în partea ce

depășește suma de 3.500 lei lunar pentru fiecare copil minor.

Poziția participanților la proces în cadrul ședinței de judecată

58. În ședința de judecată reclamanta *****, reprezentată de avocata Aurelia Grigoriu a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală, potrivit argumentelor de fapt și de drept pe care și-au întemeiat acțiunea.
59. În ședința de judecată reprezentantului pârâtului ***** avocat Grigore Popa, a solicitat admiterea acțiunii parțial, reieșind din circumstanțele expuse în referință.

Aprecierea instanței de judecată

60. *Audiind pozițiile participanților la proces, studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează raportul litigios, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată, este parțial întemeiată şi pasibilă de a fi admisă în parte, din următoarele considerente de fapt şi drept.*
61. În temeiul articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
62. În corespundere cu articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
63. Potrivit articolului 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.
64. În conformitate cu prevederile articolului 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.
65. Conform articolului 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinților de a asigura creşterea, educația şi instruirea copiilor.
66. În cadrul examinării cauzei, instanța a stabilit cu certitudine că reclamanta

***** și pârâtul ***** au încheiat căsătoria la data de*****. Din această căsătorie, la data de *****, s-au născut copiii gemeni ***** și *****, fapt confirmat prin copiile certificatelor de naștere seria NA-VI nr. 2042328 și seria NA-VI nr. 2042327, eliberate de Oficiul Stării Civile sect. Botanica, mun. Chișinău, la data de 10 octombrie 2014. Potrivit actelor menționate, la rubrica „tată" este înscris *****, iar la rubrica „mamă" este înscrisă *****. (f.d. 11-12)

67. Totodată, din Actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt, întocmit de executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu la data de 05 noiembrie 2024, rezultă că minorii ***** și ***** locuiesc efectiv împreună cu mama lor, *****, la adresa: *****. Această împrejurare confirmă faptul că reclamanta exercită nemijlocit atribuțiile de îngrijire, supraveghere și întreținere zilnică a copiilor minori (f.d. 25).
68. Potrivit articolului 3 alin.(1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York (Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului RM nr.408-XII din 12 decembrie 1990), în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.
69. Astfel, principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui – o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.
70. Potrivit art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.
71. Articolul 74 alin. (1) din Codul familiei, indică direct că părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.
72. În corespundere cu norma de la art. 75 alin. 1) Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 - pentru 3 şi mai mulţi copii.
73. Potrivit articolului 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să

stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

74. Conform articolului 76 alin. (2) din Codul familiei, cuantumul sumei băneşti fixe încasate se determină de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor şi de alte circumstanţe importante.
75. Întru respectarea prevederilor menționate mai sus, urmează a ține cont de principiul interesului superior al copilului consacrat la articolul 9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului la care Republica Moldova este parte, de menţinerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie precum şi de proporţionalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.
76. Articolul 18 alin.(1) al Convenției Internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, stipulează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.
77. Potrivit articolelor 52 alin.(1), 53 şi 61 din Codul familiei, desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului; copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime. Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură şi sunt apărate de părinţi.
78. Conform articolelor 58, 74 din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat, ei sunt obligaţi să întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă, care necesită sprijin material.
79. Cu referire la dispozițiile art. 76 alin. (1) din Codul familiei al Republicii Moldova, instanța reține că pârâtul ***** realizează un venit lunar net de aproximativ 3.000 lei, iar la materialele cauzei nu au fost prezentate probe care să confirme existența unor alte venituri ale acestuia.
80. Totodată, s-a stabilit că domiciliul copiilor minori ***** și *****, născuți la *****, este împreună cu mama lor, *****, care suportă în mod direct cheltuielile aferente întreținerii, creșterii și educării acestora.
81. În aceste circumstanțe, instanța apreciază că încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariul și/sau alte venituri ale pârâtului ar fi contrară interesului superior al copiilor minori. Or, aplicarea mecanismului prevăzut de art. 75 din Codul familiei ar conduce la stabilirea unei pensii de întreținere într-

un cuantum derizoriu lunar pentru fiecare copil, sumă care nu corespunde necesităților reale ale acestora și este inferioară nivelului minim de întreținere necesar asigurării unei dezvoltări corespunzătoare.

82. Prin urmare, instanța consideră întemeiată stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, în condițiile art. 76 alin. (1) din Codul familiei, întrucât încasarea acesteia sub forma unei cote din venit ar leza substanțial interesele copiilor minori și nu ar asigura satisfacerea necesităților lor esențiale de creștere, educație și dezvoltare.
83. Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 76 alin. (1) din Codul familiei pentru stabilirea pensiei de întreținere a copiilor minori într-o sumă bănească fixă, plătibilă lunar de către pârâtul *****.
84. Instanța reține că, potrivit art. 75 din Codul familiei, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părintelui obligat la întreținere, într-o cotă determinată de lege. Aplicarea acestei modalități de executare a obligației de întreținere presupune existența unor venituri stabile, regulate și verificabile ale pârâtului, confirmate prin acte justificative privind cuantumul salariului și/sau al altor venituri realizate.
85. Totodată, normele art. 76 din Codul familiei instituie o excepție de la regula generală prevăzută de art. 75, oferind instanței posibilitatea de a stabili pensia de întreținere într-o sumă bănească fixă atunci când încasarea acesteia sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri este imposibilă, dificilă sau lezează în mod substanțial interesele uneia dintre părți, în special ale copilului minor.
86. În cauza dedusă judecății, instanța constată că aplicarea mecanismului prevăzut de art. 75 din Codul familiei ar conduce la stabilirea unei pensii de întreținere într-un cuantum insuficient pentru acoperirea necesităților rezonabile ale copiilor minori, având în vedere venitul lunar al pârâtului și lipsa probelor privind existența unor alte surse de venit. Or, interesul superior al copilului impune ca obligația de întreținere să fie stabilită într-un cuantum care să contribuie efectiv la asigurarea condițiilor necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a acestuia.
87. În aceste circumstanțe, instanța apreciază că încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariul pârâtului ar leza interesele legitime ale copiilor minori și nu ar asigura un nivel adecvat de întreținere. Din aceste considerente, instanța consideră justificată și necesară stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, plătibilă lunar.
88. În acest context, instanța reține că stabilirea pensiei de întreținere într-un cuantum diferit de cel solicitat de reclamantă nu poate fi calificată drept o depășire a limitelor învestirii. Or, obiectul acțiunii îl constituie încasarea pensiei

de întreținere pentru copiii minori, iar potrivit art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii instanța apreciază probele administrate, stabilește circumstanțele relevante pentru soluționarea litigiului, determină natura raporturilor juridice dintre părți, identifică normele de drept aplicabile și decide asupra temeiniciei pretențiilor formulate.

89. La determinarea cuantumului pensiei de întreținere, instanța va ține cont de vârsta copiilor minori ***** și *****, care la data introducerii acțiunii aveau vârsta de 11 ani, etapă a dezvoltării care implică necesități sporite privind alimentația, educația, îmbrăcămintea, asistența medicală și participarea la activități specifice procesului de formare și dezvoltare.
90. Totodată, instanța constată că minorii se află în îngrijirea și întreținerea nemijlocită a mamei, aceasta suportând în mod curent și direct cheltuielile aferente creșterii și educării lor. Cu toate acestea, obligația legală de întreținere incumbă ambilor părinți, fiecare urmând să contribuie proporțional cu posibilitățile sale materiale și financiare.
91. În acest sens, instanța apreciază că minimul de existență stabilit statistic pentru categoria de vârstă a copiilor nu poate constitui, prin el însuși, criteriul exclusiv pentru determinarea cuantumului pensiei de întreținere. Acesta reprezintă doar un reper minim de evaluare, fără a reflecta în mod exhaustiv necesitățile reale ale copiilor și obligația ambilor părinți de a asigura condiții corespunzătoare pentru creșterea și dezvoltarea acestora.
92. O abordare contrară ar fi incompatibilă cu principiul interesului superior al copilului, consacrat de art. 3 pct. 1 din, potrivit căruia, în toate deciziile care privesc copiii, interesele acestora trebuie să constituie o considerație primordială.
93. De asemenea, sunt relevante și dispozițiile art. 18 alin. (1) din, care prevăd că ambii părinți, în egală măsură, poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, având obligația de a acționa cu prioritate în interesul acestuia.
94. Prin urmare, instanța consideră că neacordarea unui sprijin material adecvat din partea părintelui obligat la întreținere ar afecta în mod direct și substanțial interesele copiilor minori, limitând posibilitățile acestora de a beneficia de condiții corespunzătoare de trai, educație și dezvoltare armonioasă. Din această perspectivă, cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi stabilit astfel încât să asigure un echilibru just între posibilitățile materiale ale părintelui obligat și necesitățile reale ale copiilor, cu respectarea primordială a interesului superior al acestora.
95. Instanța constată că minorii sunt elevi ai unei instituții de învățământ cu profil performant, participă la activități sportive și beneficiază de programe suplimentare de instruire. Aceste împrejurări demonstrează existența unor

necesități educaționale și de dezvoltare superioare minimului de existență calculat statistic, aspect ce urmează a fi luat în considerare la stabilirea cuantumului obligației de întreținere.

96. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră că cuantumul pensiei de întreținere pentru copiii minori ***** și *****, născuți la *****, ce urmează a fi încasat de la pârâtul ***** în beneficiul reclamantei *****, urmează a fi stabilit într-o sumă bănească fixă de 10 000 lei lunar pentru fiecare copil, întrucât doar în acest mod se poate asigura premise pentru întreținerea, educația și dezvoltarea armonioasă a acestora.
97. În susținerea acestei soluții, instanța reține că noțiunea de „interes superior al copilului” nu poate fi redusă la asigurarea unui nivel minim de subzistență determinat exclusiv statistic. Datele furnizate de au valoare orientativă și reprezintă un punct de referință, fără a constitui un plafon limitativ în aprecierea necesităților reale ale copilului în concret.
98. Totodată, obligația egală a părinților de a-și întreține copiii nu se limitează la contribuții financiare simbolice sau strict raportate la minimul de existență, ci implică un ansamblu complex de responsabilități materiale și nemateriale, orientate spre asigurarea dezvoltării fizice, intelectuale, spirituale și sociale a copilului.
99. În acest sens, noțiunea de „obligație egală a părinților” nu presupune o împărțire formală și rigidă a minimului de existență între aceștia, ci o contribuție proporțională și efectivă, adaptată rolului concret pe care fiecare părinte îl exercită în viața copilului. Astfel, contribuția părintelui care nu locuiește împreună cu minorii nu se rezumă exclusiv la o prestație pecuniară, ci trebuie apreciată în corelație cu contribuția celuilalt părinte, care asigură zilnic îngrijirea, supravegherea, educația și formarea acestora.
100. Or, pe lângă cheltuielile curente sau ocazionale pentru transport, servicii medicale, educație, activități extracurriculare, alimentație și îmbrăcăminte, părintele cu care locuiesc copiii își asumă în mod constant efortul zilnic de îngrijire, sprijin emoțional, organizare a rutinei de viață și formare a comportamentului social și moral al acestora, elemente care nu pot fi cuantificate exclusiv în termeni bănești, dar care au o importanță esențială în dezvoltarea copilului.
101. În ceea ce privește poziția reclamantei, instanța observă că aceasta a prezentat un volum considerabil de înscrisuri în susținerea cheltuielilor pretins efectuate pentru copii. Cu toate acestea, analiza critică a materialului probator relevă că nu toate cheltuielile invocate pot fi considerate cheltuieli necesare și directe pentru întreținerea minorilor.
102. Astfel, o parte dintre documentele anexate vizează cheltuieli gospodărești generale, cheltuieli personale ale reclamantei, bunuri de folosință îndelungată,

deplasări recreative, vacanțe și alte cheltuieli facultative, care nu pot fi transferate automat în sarcina pârâtului prin intermediul pensiei de întreținere.

103. De asemenea, unele înscrisuri nu permit identificarea destinației exacte a plăților efectuate ori nu demonstrează legătura directă dintre bunul sau serviciul achiziționat și necesitățile copiilor minori.
104. În consecință, instanța nu poate reține integral cuantumul de peste un milion de lei invocat de reclamantă pentru perioada analizată, întrucât acesta include numeroase cheltuieli care excedează noțiunea juridică de întreținere a copilului.
105. Pe de altă parte, instanța apreciază critic și susținerile pârâtului referitoare la imposibilitatea sa de a contribui într-o măsură mai mare la întreținerea copiilor.
106. Din materialele dosarului rezultă că pârâtul a deținut anterior participații în societăți comerciale și a efectuat acte de dispoziție asupra unor bunuri imobile în favoarea reclamantei. Chiar dacă societățile respective au fost radiate, iar venitul salarial declarat în prezent este unul modest, instanța nu poate ignora situația patrimonială generală a pârâtului și nici capacitatea sa reală de muncă și de obținere a veniturilor.
107. Jurisprudența constantă a instanțelor naționale și principiile consacrate de legislația familiei impun examinarea nu doar a veniturilor oficial declarate, ci și a situației materiale efective a părintelui obligat la întreținere.
108. În același timp, donațiile efectuate de pârât în favoarea reclamantei, deși reprezintă un aport patrimonial relevant, nu pot fi considerate ca substituind obligația legală de întreținere a copiilor minori. Obligația de întreținere are caracter periodic și continuu și nu poate fi compensată prin transmiterea unor bunuri cu titlu gratuit.
109. Instanța reține că interesul superior al copilului constituie criteriul determinant în soluționarea prezentului litigiu. Acest principiu prevalează asupra intereselor patrimoniale individuale ale părinților și impune asigurarea unui nivel de trai adecvat dezvoltării armonioase a copiilor.
110. La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, instanța urmează să păstreze un just echilibru între necesitățile reale ale copiilor și posibilitățile materiale ale fiecărui părinte, evitând atât instituirea unei obligații excesive și imposibil de executat, cât și stabilirea unei contribuții insuficiente pentru satisfacerea necesităților minorilor.
111. În acest context, instanța constată că suma solicitată de reclamantă, respectiv 14.000 lei lunar pentru fiecare copil, nu este susținută integral prin probe concludente care să demonstreze necesitatea unei asemenea contribuții lunare exclusive din partea pârâtului.
112. Or cuantumul cheltuielilor pentru întreținerea copiilor au fost incluse cheltuieli

pentru alimentarea cu combustibil a automobilului personal al reclamantei *****, cheltuieli de reparație a automobilului, care nici într-un mod nu pot fi incluse în cheltuieli efective de întreținere a copiilor minori, servicii locativ comunale care nu pot fi în totalitate atribuite minorilor.

113. Totodată, instanța apreciază că suma propusă de pârât, de 3.500 lei lunar pentru fiecare copil, nu reflectă în mod suficient necesitățile actuale ale minorilor, nivelul lor de educație, activitățile extracurriculare desfășurate și standardul de viață de care aceștia au beneficiat anterior separării părinților.
114. Prin urmare, instanța urmează să stabilească pensia de întreținere într-un cuantum care să reflecte atât necesitățile reale ale copiilor, cât și capacitatea contributivă efectivă a pârâtului, având în vedere toate circumstanțele relevante ale cauzei, precum și asigurarea nivelului anterior de viață al copiilor, anterior separării de fapt a copiilor.
115. La caz, instanța de judecată nu poate fi convinsă nici într-un mod de faptul că pârâtul ***** are un salariu lunar de 3000 lei, or un astfel de nivel de remunerare este ireal de mic raportat la nivelul profesional și social al pârâtului, chiar și raportat la un ipotetic program de muncă parțial. De asemenea, această sumă vine să fie practic de șase ori mai mică decât salariul mediu lunar pe economie.
116. Totodată, instanța de judecată va aprecia și ca nefiind raliate realității veniturile lunare invocate de pârât, în special în coraport cu faptul că la momentul examinării cauzei concubinează cu altă persoană, fapt care ar presupune în mod real existența și altor cheltuieli comune, care în mod real nu pot fi acoperite doar din veniturile declarate de pârât. Subsidiar, nu au fost identificate careva circumstanțe obiective care ar condiționa imposibilitatea realizării unor venituri (probleme de sănătate, dizabilități, crize economice, scăderea imprevizibilă a cererii pentru forța de muncă, șomaj în masă, etc)
117. La adoptarea soluției, instanța va ține seama de principiile proporționalității, echității și interesului superior al copilului, precum și de obligația ambilor părinți de a participa, în mod egal și corespunzător posibilităților lor, la întreținerea și dezvoltarea copiilor minori.
118. Astfel, stabilirea pensiei de întreținere într-un cuantum fix de 10 000 lei lunar pentru fiecare copil este apreciată de instanță ca fiind o măsură echitabilă și proporțională, capabilă să asigure un echilibru între necesitățile reale ale minorilor și obligațiile legale ale ambilor părinți, cu respectarea principiului interesului superior al copilului. Concomitent, instanța de judecată va lua în calcul și declarația reclamantei ***** care a confirmat că salariul său lunar este de aproximativ 60000 lei lunar, fapt care permite ca să acopere corespunzător aceleași sume de întreținere pentru copiii săi minori.
119. Totodată, în opinia instanței, în situația domicilierii separate a părinților,

precum este cazul dedus judecății, realizarea efectivă a principiului egalității obligațiilor față de copii nu presupune o identitate formală a contribuțiilor, ci o distribuire diferențiată, adaptată rolului concret exercitat de fiecare părinte în viața minorilor.

120. Astfel, părintele cu care locuiesc copiii minori, având în grijă zilnică minorii ***** și *****, în considerarea vârstei acestora și a necesităților curente de îngrijire, educație și supraveghere, este obiectiv limitat în posibilitatea de a realiza venituri în aceeași măsură cu celălalt părinte. Această împrejurare rezultă din natura activităților cotidiene implicate de creșterea copiilor, care presupun timp, disponibilitate și implicare continuă.
121. În contrapondere, părintele care nu domiciliază cu minorii nu este implicat în mod direct în aceste activități zilnice, beneficiind astfel de o disponibilitate mai mare de timp și resurse pentru realizarea veniturilor. În aceste condiții, contribuția sa materială trebuie să reflecte această diferență obiectivă de situație, în scopul asigurării unui echilibru just între aportul fiecărui părinte la întreținerea copiilor.
122. Prin urmare, instanța reține că doar printr-o asemenea interpretare flexibilă și echitabilă a obligațiilor parentale poate fi realizat un just echilibru între interesele părților, cu prioritatea absolută acordată interesului superior al copilului, care impune asigurarea unor condiții de viață adecvate, în pofida separării părinților.
123. În ceea ce privește perioada pentru care se acordă pensia de întreținere, instanța reține aplicabilitatea dispozițiilor art. 98 alin. (2) din, potrivit cărora pensia de întreținere se acordă începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copil.
124. Cu referire la capătul de cerere privind obligarea pârâtului la plata pensiei de întreținere după atingerea majoratului de către copiii minori este neîntemeiat și urmează a fi respins ca prematur formulat.
125. Instanța reține că obligația legală de întreținere a copilului minor subzistă, potrivit dispozițiilor legale, până la atingerea vârstei de 18 ani, iar eventuala prelungire a acestei obligații după majorat este condiționată de întrunirea cumulativă a unor circumstanțe expres prevăzute de lege, respectiv continuarea studiilor și lipsa mijloacelor proprii de întreținere ale copilului major.
126. Or, aceste împrejurări nu pot fi prezumate anticipat la data soluționării cauzei și nu pot constitui obiect al unei obligații judiciare stabilite pentru o perioadă viitoare nedeterminată, în absența unor date concrete, actuale și verificabile la momentul respectiv.
127. Prin urmare, aprecierea existenței și întinderii unei eventuale obligații de întreținere după majorat este prematură, aceasta urmând a fi analizată, dacă va

fi cazul, printr-o acțiune distinctă, în funcție de situația concretă a copiilor la acel moment.

128. Reieșind din argumentele de fapt și de drept expuse, instanța de judecată conchide asupra necesității admiterii parțiale a acțiunii și dispune încasarea de la *****, în beneficiul lui *****, a pensiei de întreținere pentru copiii minori ***** și *****, născuți la *****, în cuantum de 10 000 (zece mii) lei lunar pentru fiecare copil.
129. Pensia de întreținere urmează a fi achitată începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, 09 aprilie 2025, și până la atingerea majoratului de către copiii minori, respectiv până la împlinirea vârstei de 18 ani.
130. Potrivit prevederilor articolului 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.
131. Instanța reține că potrivit capătului de cerere privind încasarea pensiei de întreținere, având în vedere că reclamanta este scutită de plata taxei de stat în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța urmează să dispună încasarea taxei de stat de la pârât.
132. Prin urmare, de la pârâtul ***** se va încasa taxa de stat în beneficiul statului în cuantum de 7 749 lei 97 bani.
133. Astfel, conducându-se de prevederile art. 76 Codul familiei RM, art. 238-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

HOTĂRĂŞTE:

A admite parțial acţiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către ***** privind încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori.

A încasa pensia de întreţinere de la ***** ***** în beneficiul lui ***** ***** pentru copilul minor ***** născut la ***** și copilul minor ***** născut la ***** în mărime de 10000 (zece mii) lei pentru fiecare începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată de 09 aprilie 2025 până la atingerea vârstei de 18 ani a copiilor.

În partea sumelor ce depășesc cuantumul încasat și în partea încasării pensiei până la finalizarea studiilor superioare, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

A încasa de la ***** ***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7749 (șapte mii șapte sute patruzeci și nouă) lei 97 bani.

Hotărârea în partea ce ţine de încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor se pune în executare imediat cu acordarea termenului de 10 zile pentru executare benevolă.

Se aduce la cunoștință părților că potrivit normelor art. 108 alin. (4) Codul familiei hotărârea instanţei judecătoreşti prin care s-a stabilit pensia de întreţinere

într-o sumă bănească fixă reprezintă un titlu executoriu. În cazul în care debitorul întreţinerii nu efectuează plata pensiei în cuantumul stabilit, creditorul se poate adresa executorului judecătoresc în a cărui rază teritorială se află domiciliul debitorului întreţinerii pentru executarea silită a hotărârii.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la ziua pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Alexandru Mardari**